

Mesagerul Cercetașilor

Abonamentul : 120 Lei.
Pentru cercetași : 100 Lei.

Redacția și Administrația
LEGIUNEA NAPOCA
Cluj, Str. Romei 28.

Anunțurile se plătesc cu
3 Lei cm².

Ziua mamei.

Cine a salutat venirea noastră pe pământ cu plânsete de bucurie? Cine cu o sărutare a uscat de-atâtea ori lacrimile noastre? — Mama: ea ne primește trupul nostru tremurător încă, în brațele sale pline de vrajă, când cerul ne trimite.

Cine ne ridică de jos când ne târam? Cine a încurajat primii noștri pași, cu puterea surâsului său unde se oprea orice suspin? — Mama: ea, ca și un sfânt mîster, știe să acopere totdeauna strigătele noastre cu cântecele și florile sale.

Și oare cine ne susținea capul și ne reținea viața când patul ardea de febra vreunei boale? Cine făgăduia lumea întregă vizurilor și dorințelor noastre copilărești?

— Mama: pe ea numai par'că o urmează un inger cu mâna plină totdeauna și cu rîs triumfător.

Cine, când insomnia ne deschidea ochii în întuneric, făcea să apară înaintea noastră tablouri mai dulci ca însuși somnul, învățându-ne că Dumnezeu veghează în noaptea cea neagră? — Mama: o mamă dispune de secrete fără număr pentru a delecta mințile noastre atunci când ne deșteptăm.

Dar limba noastră cine a deslegat-o pentru rugăciune și cine bătea încântată măsura la dulcile noastre cântece? Cine a vărsat văpaș de lumină pe cartea mută? — Mama: ea a deschis pleoapele noastre, la focul privirilor sale am silabisit noi lecțiile noastre dintâi.

Ochii săi ne-au urmărit atunci chiar când n'am fost lângă ea, grija vieții noastre i-a putut smulge cel mai mare sacrificiu; răbdarea ei n'a cunoscut margini, brațele ei au fost neobosite pentru a ne face din ele un leagăn de mângăieri, de pe buzele ei am primit totul...

A face toate aceste știind că nici o răsplătă nu te așteaptă ci doar conștiința împăcătă a datoriei împlinite, iată virtutea către care tindem și noi cercetașe și cercetași.

Exemplul mamelor noastre trebuie să ne fie întotdeauna un indemn pentru felul conduitei noastre. Și dacă avem veșnic în față icoana mamei noastre, dacă ne aducem aminte de tot ce ea a făcut și face pentru noi, vom avea o călăuză foarte bună pentru drumul ce-l urmăm, vom merge drept pe el, vom fi pregătiți, a înfrunța orice, fiind gata de orice jertfă.

Gândindu-ne la bunătatea nețărmurită a mamei, vom încerca să ne însușim măcar în cât de mică măsură calitățile ei; prin aceasta sufletele noastre se vor înălța și vor căpăta lăria necesară unor fiice și fii de români, cari-și vor iubi patria, neamul, limba maternă, cari nu vor lăsa să fie știrbit ceia ce prin sângele strămoșilor viteji s'a câștigat. — Fiind tari la suflet și la trup, din copiii de azi și oamenii de mâine se vor ivi, dacă nevoia va cere, mame ca aceea a lui Ștefan cel Mare și fii ca fiul ei.

La începutul lunii Maiu, vom serba cu

Tip necut
F. H. H. H. H. H.

toții ziua mamelor noastre și cred că fiecare va voi să dea acestei zile însemnătatea ce i-se cuvine, atât în gânduri cât și în fapte care să dovedească cât de puțin recunoștința față de aceea, ce prin muncă necurmată s'a silit să dea lumii o ființă cât mai aproape de ideal.

O atenție cât de neînsemnată în ochii altora, va fi în ochii mamei un izvor de bucurii, va naște în mâna ei noi speranțe, îi va da mulțumire deplină.

Dacă distanța nu vă îngăduie să fiți aproape de ea, câteva rânduri respectuoase scrise cu grijă, în cari să-i aduceți la cunoștință progresele ce le-ați făcut, îi vor da îndeajuns prilejul să se convingă că sfaturile ei au prins rădăcini că silința voastră se mărește... și lacrimile ce-i vor picura vor fi de bucurie, iar zâmbetul, de mulțumire.

Mă întorc acum către cei ce prin voia soartei nu vor avea cui să adreseze scrisoarea sau să dea darul pregătit.

Oare acele câteva lopeți de pământ au fost în stare să acopere lumina virtuților mamei?!...

Aceasta ar fi o greșală s'o zicem. — Nu, nu putem spune că a murit: sufletul ei trăiește în noi, trăiește în jurul nostru. Se cere dar cu atât mai mult să-i cinștim numele, revărsând asupra celei ce-i ține locul, toată atenția și respectul nostru, gândindu-ne că mai mare e sacrificiul acesteia. Transpunându-se în situația plină de griji a unei inimi de mamă.

Și dacă ideea că ne e cu adevărat mamă, ne persecută uneori prin faptul că bunătatea ei nu se arată prea pe față, să ne gândim că și noi avem unele lipsuri cari dacă vor fi încurajate, ne vor strica mai târziu.

Așa fiind, nu vom mai ține seamă de toate nimicurile, vom căuta să ne aflăm întâi nouă slăbiciunile, ne vom pune în gând să devenim mai buni și sufletul unei mame e imposibil să nu vibreze să nu se întoarcă iarăși cu blândețe către noi. Aibi bunăta-

te și încredere ca să-ți se arate bunătate și încredere, respectă ca să fii respectat sau cum zice biblia: „cinștește pe părinții tăi ca să-ți fie ție bine“.

Vrăbiuța cea moțată.

M a m ă.

de Carmen Sylva.

Cuvânt mai drag, mai dulce nu-i
În dragul grai al omului
Ca, Mamă!
Atât de-adânc și-atât de blând
Nemăiestrit și plin de gând
Ca, Mamă!

Au cine-i dă atât fior
Când prunci cu gurile bujor
Zic: Mamă?
De vină-s obrăjorii plini?
Ori ochii dragi, — ca din lumini
Râd: Mamă!

Ori-cui i-a fost odată spus —
Eu nu-i știu cinște mai presus:
E Mamă!
Iar cui s'a stâns, și-i duce dor —
Porniască-și plânsul ochilor.
Plângi — mamă!...

INSTRUCȚIE.

A doua consfătuire.

Vom sublinia faptul, că a doua consfătuire se va ține cu o exactitate deosebită în timpul și locul anunțat în prima consfătuire. Consfătuirea se va ține în o sală oarecare de clasă, sau în curte, sau la câmp ținând seamă că deocamdată începem munca numai cu o singură grupă. Băieții se vor aduna cu 10—15 minute înainte de ora fixată și precis comandan-

tul va intra în sală. Primul cuvânt va fi „drepti“ la care comandă toți se vor liniști, se vor ridica în picioare și vor sta drepti, nici la un caz cu mâinile la spate.

Va face întrebare dacă sunt toți ori nu. Indiferent de numărul lor, le spune că pe cei prezenți îi consideră de aspiranți să fie cercetași și pentru asta li-se vor cere următoarele:

1. să fie trecuți de 11 ani.
2. să aibă autorizarea părinților.
3. să nu fie excepționați de către comandant.

Aceste sunt condițiile de primire. Acei băieți cari vor corespunde se consideră ca admiși și din acest moment ei vor avea alte îndatoriri, alte gânduri și altă purtare. Cu toții își pun de gând să fie mai buni, mai ascultători, și în așa fel ca toți ceilalți copii să vadă fiecare dintre băieți un viitor cercetaș, copil harnic și de model întru toate cele bune. Pentru o mai bună conducere și o prietenie plăcută pe toți cei de față îi vom grupa și ei vor forma o grupă din centuria și cohorta la care aparține în oraș sau comună.

Toți băieții la comanda dată de comandant „adunare“ se vor aduna la 3 pași în fața lui cei mari la stânga iar cei mici la dreapta. La comanda „la dreapta aliniați“ se vor alinia privind spre dreapta, umăr lângă umăr, cel mai mare privind înainte și nemișcat. Făcută alinierea la comanda „drepti“ toți vor privi drept înainte, picioarele întinse, cu călcâiele apropiate și vârful picioarelor desfăcute, brațele întinse de alungul corpului, capul sus, pieptul în afară și cu privire de atenție. Alineați frumos în așa fel ca unul să nu se vadă dintre ceilalți se va da comanda de „la stânga numără“ se va număra dela cel mai mare 1, 2, 3, 4, 5 până la ultimul. Se face numărarea ca să știm câți sunt. Făcută această numărare se va da comanda „la stânga câte 2 numără“ se va zice *unu* întorcând capul spre stânga și așteptând să zică următorul *doi* și așa până la sfârșit.

Terminată numărarea se va da comanda „numărul 2 un pas înapoi marș „*unu-doi*“ cei cu numărul 2 vor păși cu piciorul stâng un pas pe tactul *unu* iar pe *doi* piciorul drept îl vor alătura la cel stâng. Se va face o nouă aliniere la dreapta și așa vom avea două șiruri. Le vom atrage atenția că în viitor adunarea se va face numai în așa fel fiecare păstrându-și locul pe care-l are acum indiferent dacă lipsește cineva ori nu. Toate ordinele se vor da când toți sunt în grupă și vor asculta în poziție de *drepti*. La comanda „*pe loc repaus*“ poziția se va lua în 2 tacte. La primul tact *pe loc* toți vor face un mic pas la dreapta cu piciorul drept ajungând la pământ numai vârful, iar pe tactul *repaus* în acelaș timp vor împreuna mâinile la spate și vor lăsa piciorul drept să se razeze pe pământ, bineînțeles cel stâng își va păstra poziția avută. La această poziție se va face ori-ce comunicare cu grupa. Când se va da comanda „*grupă drepti*“ sau „*centurie drepti*“ poziția se va lua tot în 2 tacte. Pe tactul *grupă* mâinile se vor aduce dela spate lângă corp, iar piciorul se va ridica răsămându-se numai pe vârful degetelor făcând un mic arc mai la dreapta. Pe tactul *drepti* se vor alătura picioarele cu o precisiune ireproșabilă, așa fel ca să se audă ca o singură lovitură, ciocnirea călcâielor tuturora. Bineînțeles aceste exerciții se vor face cât de mult: dar nici la un caz mai mult de 15—20 minute fiindcă plictisesc.

Când voim ca să dăm comanda de resfirare după comanda de *grupă drepti* dăm comanda „*rupeți rândurile marș*“, după care fiecare va face spre stânga o întoarcere de jumătate de cerc, sau stânga'n prejur și va păși 3 pași în direcția opusă comandantului. După acești 3 pași va putea să meargă unde-i place. La orice comandă comandantul va sta în fața grupei și va accentua comanda pentru a fi înțeleasă de toți. Dacă comanda nu s'a executat corect, se va comanda prin *la loc* și se va da din

nou comanda de atâtea ori până când nimeni nu face nici o greșală. Strigătele, urletele și injurăturile nu sunt admisibile, decât numai muștrările adresate inteligenței și priceperii băiatului. Dacă nu poate să facă bine îl luăm la o parte și facem totul numai cu el singur sau chiar alături de comandant sau un alt băiat care face corect mișcările.

Făcând cunoștință cu acest fel de grupare, vom atrage atenția tuturor că fiecare va trebui să învețe să dea comanda înlocuind pe comandant. Și până atunci ne vom îngriji de un ajutor pentru comandant, de un băiat, cel mai bun, cel mai corect și mai energic. Este bine să fie dintre cei mai mari și de vârstă și de clasă. Băiatul acesta va avea diferite însărcinări pentru un timp, având de gând ca să-l cunoaștem tot mai bine și să găsim 5—6 băieți cari se pot distinge prin corectitudinea lor de ceilalți. Acestui băiat în care în fața tuturor ne punem deplină încredere îi lăsăm în grijă, ca să se îngrijească și să conducă copiii ori-unde și în tot locul fie în prezența fie în absența comandantului. El va sta primul în rândul prim și nu ia parte nici la numărare nici la formarea coloanei de marș. El este *șeful grupei*. El va primi ordinele dela comandant, el le va da grupei sau unui băiat individual, el va face *raportul*, darea de seamă despre ordinele primite și *va executa* ori-ce ordin ce i-se va da, *în timpul cel mai scurt*. Cu ocazia acestei consfătuiri vom da un ordin general verbal și în scris *că toți băieții să aibă la sine cu ocazia acestor întruniri creion, carnet de notițe, briceag și batistă*. În proxima întrunire se va cere seamă șefului de grupă dacă s'a executat acest ordin de către toți. terminate exercițiile de ordine, ne vom mulțumi cu atât trecând la alte lucruri. Vom vorbi despre rolul șefului de grupă, el va fi primul cercetaș al grupei sale; despre camaraderia cercetășească, cum el este prietenul bun al tuturor din grupa sa. Toți vor fi datori să se

supună ordinelor lui, cari le va da numai cu avizul comandantului.

Despre toate acestea vom lăsa unui alt băiat mai deștept și cu scrisoare bună să ia notițe și să scrie pe scurt în registrul proceselor verbale cele întâmplăte, cele ce s'au instruit și învățat.

Se va întocmi dispoziția de comunicare a ordinelor în așa fel, că registrul de ordine va fi la dispoziția comandantului în ori ce timp, va introduce cu data precisă și cu numărul de ordine textul ordinului, scris pe jumătate din pagină, pe cealaltă jumătate se va face dare de seamă în scris despre executarea ordinului. Ordinul va fi semnat le stânga de către comandant, iar la dreapta de către șeful grupei care va comunica grupei ordinul primit.

Intrunirea mai are ca punct în program un joc pe care ei îl știu, joc jucat inteligent. Comandantul își va face un plan de jocuri, va fi bine dacă știe să-i învețe vre-un joc nou, dacă nu atunci joacă orice joc știut măcar de unii. Se vor fixa regulile jocului și se va menține în special, că aceste reguli trebuiesc păstrate pentru-ca jocul să fie frumos și plăcut. De altcum întreaga viață și activitate cercetășească este condusă de anumite legi speciale și fiindcă toți au dorința să fie cercetași vom stărui asupra necesității cunoașterii legilor cercetășești și comunicându-le în sumar pe toate fără nici o îndatorire de a-le cunoaște. Se vor spune la înțeles, părțile cari privesc mentalitatea copiilor subliniate tot mai bine și terminate, vom cere să se spună ceva din impresia ce le-o fac aceste legi. Legile fiind frumoase și anume întocmite după ambiția nobilă a copiilor vom face apel, ca fiecare să caute ca în scurt timp să le cunoască, să și-le scrie și apoi vom vedea cum vom putea să le și trăim. Și până atunci un băiat cu scrisoare frumoasă le va scrie pe o coală de hârtie, și le va afișa pe un perete din sala în care facem întrunirile.

Făcând cunoștință cu legea, bucurându-

ne de faptul că avem un gând hotărît de a fi oameni disciplinați, ne vom despărți cu voie bună, cu veselie, cum cere chiar una dintre legi. Ca prieteni, vom cânta un cântec vesel, fie un marș fie un alt cântec patriotic. Cântarea să fie cântată cu inimă și din inimă.

Dar nici așa nu ne ducem. În buna nădejde că vom fi harnici de grija ce ne-o luăm și ca mulțumire că am putut petrece momente atât de plăcute, vom face o rugăciune creștinească, care va încheia întrunirea. Rugăciunea o va rosti unul și cu dorința de a ne revedea cu bine, le dorim tuturor multă sănătate. Băieții vor răspunde și ei în poziție de drepți zicând într'un glas: sănătate.

Corbul bătrân.

SANITARE.

Farmacia unității și cea personală.

În orice clipă ne pândește nenorocul: sărim un șanț și ne frângem piciorul, cioclim un lemn și ne tăiem la un deget, umblăm la foc și ne producem arsură, și alte nenumărate cazuri. Cercetașul de cl. II-a trebuie să știe să dea primul ajutor în cazuri de accidente. Cercetașul de cl. I. trebuie să fie specialist sanitar. Un șef de patrulă trebuie să fie versat în specialitatea de sanitar, pentruca orice accident i-s'ar întâmpla vre-unui cercetaș din patrula lui, să știe ce are de făcut, ca să-i salveze viața sau sănătatea.

Cercetașul trebuie să știe să dea primul ajutor și când nu are la mână cele trebuincioase, ca pansamente, excitante, vomitive etc. El știe să iasă din încurcătură făcând din orice bucată de haină pansament, întrebuințază stropirea cu apă rece sau loviturile ca excitant, produce vărsături servind un pahar cu apă caldă sau gădelind fundul gurii, etc. El știe să lucreze însă și în condițiuni ideale, când are la îndemână

o farmacie portativă, în care să se găsească cele trebuincioase pentru orice împrejurare.

O farmacie portativă trebuie să conțină:

Pentru **legarea unei răni**: 1. *Benzi* de diferite lățimi și lungimi; 2. *cârpe triunghiulare*; 3. *vată*; 4. *tifon steril*.

Desinfectante: 1. *Tinctură de iod* proaspătă; 2. *hipermanganat de potasiu* 20 centigrame (0,20 ctgr.*) pentru 1 litru apă; 3. *sublimat corosiv* 10 ctgr. (0,10 ctgr.) pentru 100 grame apă; 4. *acid boric* 4 grame (4,0 gr.) pentru 100 gr. apă; 5. *alcool* 96%.

Vomitive: 1. *Praf de ipeca cuantra* 1 gr. (1,0 gr.), pentru jumătate pahar apă caldută; să bea câte o lingură tot la 3-4 minute, până la producerea vărsăturii; 2. *sulfat de cupru* 1 gr. (1,0 gr.); se ia la fel.

Purgativ: *Sare de Karlsbad* sau sare amară 20 gr. (20,0 gr.); pentru un pahar de apă caldută; să se bea întreg paharul deodată.

Contra diareei: *Bismut subnitric* 50 ctgr. (0,50 ctgr.) cu pulv. Dower 5 ctgr. (0,05 ctgr.); să ia câte un praf înainte de mâncări cu 15 minute.

În **arsuri** externe cu substanțe acide: *Bicarbonat de sodiu* (0,50 ctgr.) în puțină apă, pentru comprese. În arsuri cu substanțe bazice: comprese cu oțet (diluat 1 lingură la 1 pahar cu apă) făcut din *acid acetic* o parte la 8 părți apă.

Contra durerilor: 1. *Pyramidon*, pastile de 50 ctgr. (0,50 ctgr.); se pot lua 3 la zi; 2. *Aspirină*, pastile de 50 ctgr. (0,50 ctgr.), tot 3 la zi.

Pentru **combaterea temperaturii**: *Chimică sulfurică*, pastile de 50 ctgr. (0,50 ctgr.) 2 la zi.

Contra tusei: *Codeină*, pastile de 1 ctgr. (0,01 ctgr.), 3 la zi.

Contra colicelor (zgârciuri) **gastróintestinale**: *Tinctură de opiu simplă*: să ia

*) În paranteză sunt scrise cantitățile după cum se scrie de medici în mod convențional.

5-8 picături pe zahăr ori în apă (2 ori la zi).

Calmant (liniștitor): *Tinctură de valeriană*: să ia 10-15 picături tot pe zahăr ori în apă (3 ori la zi).

Excitant (desmetecitor): 1. *Eter sulfuric*, 2. *amoniac*, pentru mirosit în cazuri de leșin.

Vaselină boricată, pentru aplicare pe răni și în arsuri.

Colodiu flexil, pentru izolarea unei răni mici (de ex. tăietură, în loc de pansament).

Pudră de talc, pentru opăreli din transpirație.

În cazuri de **mușcături de șerpi veninoși**: *Clorură de calciu* soluție 1 gr. la 10 gr. apă; se stropește rana adaogând la o parte din această soluție 5 părți apă.

Următoarele **instrumente**: 1. *Termometru maximal*. 2. *Foarfecii*. 3. Două *pense*. 4. *Ace de siguranță* mici și mari. 5. *Ace cu gămălie*. 6. O *siringă* „Record“ de 2 cmc., cu 2 ace de injecție. 7. *Tab de cauciuc*, 50 cm. lungime, pentru strângerea membrelor în cazuri de hemoragii.

Pentru cazuri de **slăbiri ale inimei**: 1. Firole cu *cafeaină* 20 ctgr. (0,20 ctgr.) și 2. firole cu *oleu camforat* 20 ctgr. (0,20 ctgr.), pentru injectat sub piele. Puțin rom sau cognac medicinal este de asemenea un bun întăritor al inimei, deci nu trebuie neglijat.

Indrumările date aici să fie scrise pe fiecare pachet și sticlută, pentruca să nu se întrebuițeze greșit vre-un medicament. Indrumări mai detaliate să căutați în capitolele respective de sanitare (primul ajutor), sau să le însușiți la cursurile de sanitar. Cine nu are cunoștințele de primul ajutor, să nu se atingă de farmacia portativă.

Înainte de ce v-ați atinge de ceva din farmacia portativă, spălați-vă bine pe mâni cu apă și cu săpun. Dacă ați terminat, așezați fiecare pachet și sticlută la locul lor. În farmacia portativă trebuie să domnească cea mai perfectă ordine; în ea fiecare lucru își are locul lui!

Astfel este compusă **farmacia unității**, care este îngrijită și folosită de patrula sanitarilor. Fără o asemenea farmacie nu este recomandabil cercetașilor să se ducă la nici o excursie.

Pe lângă farmacia unității, fiecare cercetaș să aibă o **farmacie personală**, conținând: *benzi, vată, tifon steril și ace de siguranță* pentru pansarea unei răni; *alcool 96%* sau *tinctură de Iod* ca desinfectant și *eter sulfuric* ca desmetecitor în cazuri de leșin.

Având la mână aceste farmacii portative, cercetașul va ști să dea primul ajutor în accidente, în condițiuni ideale.

Corbul cu ochelari.

PROGRAMA DE EXAMENE.

A l b a - I u l i a

Pentru a servi cu un program de excursie în istoricul oraș Alba-Iulia, las să urmeze descrierea excursiunii făcute de centuria II-a (liceul de fete „Regina Maria“) Cluj, în ziua de 27 Martie 1927.

Legătura între Cluj și Alba-Iulia cu trenul este destul de bună. Cu toate că la Teiuș trebuie schimbat trenul, în 5 ore am făcut drumul; plecând din Cluj noaptea, pe dimineața am ajuns la Alba-Iulia.

Când ne-am apropiat cu trenul de Alba-Iulia, din depărtare am zărit turnurile bisericești de încoronare și al catedralei romano-catolice, precum și observatorul astronomic. Apropiindu-ne mai mult, am distins și zidurile cetății.

Vizitarea cetății am început-o mergând în *piața din fața porții* triumfale, aparținând bisericești de încoronare. În acest loc s'a săvârșit actul încoronării, iar pe platoul, care se întinde până în Munții Apuseni, era imensul popor, adunat să ridice fastul sărbătoarei. Tot pe acest platou a defilat armata cu ocaziunea încoronării timp de patru ciasuri.

Privind spre biserică am avut în fața noastră ansamblul edificiilor anexate bisericeii de încoronare. *Biserica de încoronare* este ridicată pe locul, unde după părerea dlui prof. Iorga, a fost biserica lui Mihai Viteazul. În acest loc au fost ziduri ale cetății și șanțuri. Zidurile le-au dărâmat, șanțurile le-au umplut și pe terenul astfel nivelat au clădit biserica de încoronare. Astfel s'a rupt inelul compact de ziduri al cetății, formându-se o foarte frumoasă fațadă, când privești din spre munții apuseni. În mijloc este poarta triumfală, deasupra căreia se ridică clopotnița de vre-o 50 m. înălțime. Deasupra porții este în relief vulturul regal cu aripile desfăcute, cu coroană pe cap, cu cruce în cioc și ținând în piciorul drept o spadă în cel stâng un sceptru, iar între ele emblema țării. Deoparte și alta a clopotniței este câte un mic edificiu, locuințele călugărilor, legate de clopotniță și de edificiile din dosul bisericeii cu coridoare acoperite. Privind acest ansamblu, nu se poate să nu fi observat deosebirea între stilul drăguț al bisericeii de încoronare și între masivul catedralei romano-catolice, care este alături, la câțiva pași.

Înainte de a intra prin poarta triumfală, ne-am urcat în grupuri de câte zece în clopotniță. De aici am avut o priveliște foarte frumoasă pe o întindere mare a *văii Mureșului*, care aici este mult lărgită, dat fiind faptul, că aici se varsă în el: Târnavele, Ampoiul și râul Sebeș. Dealungul văii, de oraș spre răsărit la vre-o 4 km., curge serpuitor Mureșul; spre apus e platoul, pe care l-am văzut, mărginit de înclenăturile munților apuseni, cu valea Ampoiului, care duce spre regiunile bogate în aur și argint, din jurul Zlatnei. Pe acest platou era istoricul oraș, Alba-Iulia, reședința voievozilor și centrul cultural de odinioară al Ardealului. Însă odată cu transformarea cetății, în anii 1715—1738, din interes strategic, au expropriat orașul de pe platou, au parcelat teritoriul de pe locul,

unde este actualul oraș și au silit pe locuitori să părăsească orașul vechi, pe care pe urmă l-au dărâmat. Bogătașii însă nu s'au mutat pe locul apăsător (terenul de inundare al Mureșului) indicat de autorități, ci s'au dus în alte orașe, distrugându-se astfel cuibul cultural, care a strălucit atât de mult în decursul veacurilor. Spre miază-zi am zărit munții de la Sibiu și înapoia lor coama munților făgărășeni înveliți în nori. Tot în spre miază-zi, lângă oraș, ni-s'a arătat „podeiul“ deasupra viilor din „Maier“ (cartierul orașului de lângă gară), locul de supliciu al lui Horia și Cloșca (1785).

Înspre miazănoapte-răsărit am văzut comuna Sântimbru, cu șesul de-alături, unde a avut Ioan Huniade strălucita victorie asupra turcilor (1442). Pe malul Mureșului și prin gurile văilor se vedeau multe comune, mărind frumusețea văii.

Pe platou, înspre apus de clopotniță, am văzut noul edificiu al liceului român în clădire, care servește ca indicație, că Alba-Iulia cu timpul se va clădi din nou pe terenul unde era odinioară.

Privind spre răsărit am văzut întreg orașul și cetatea. Am remarcat câteva colțuri de stea ale cetății, cetatea având formă de stea. Imediat lângă clopotniță am văzut biserica de încoronare, la spatele ei două edificii, legate între ele și cu locuințele călugărilor prin coridoare acoperite.

Deodată ne-a asurzit sunetul clopotului mare, de deasupra capului nostru. Clopotul stătea fix și se bătea de el limba trasă de un călugăr, cu ajutorul unei funii.

Nu ne-am săturat privind această priveliște frumoasă, dar trebuia să ne grăbim, căci mâi aveam încă multe de văzut.

Intrând pe poarta triumfală ne-am îndreptat spre intrarea bisericeii. Deasupra intrării am admirat cinci tablouri în mozaic venețian, frumos executate, reprezentând deasupra intrării pe Arhangheliî Michail și Gavril, iar celelalte pe alți sfinți. Întâi am urcat la locul rezervat co-

rului, pentru ca să putem privi mai de aproape tablourile pictate în fresco pe pereții bisericii. Aici am văzut și baldachinul din mătăasă, sub care au stat Regele și Regina în decursul actului încoronării în liber.

Coborând de aici, am văzut deasupra ușei la dreapta tabloul lui Mihai Viteazul, la stânga a doamnei lui, Stanca. Am intrat în biserică și am asistat la o parte din liturghie. Între timp am privit cu atenție tablourile frumoase, cari acoperă pereții în întregime. În mijlocul cupolei centrale e „Isus atotputernic“, în jurul lui un curcubeu în tricolorul național. În rândul dedesubt sunt cetele îngerilor; mai jos sunt apostolii; unde se desfac cei patru stâlpi, cari susțin cupola, sunt cei patru evangheliști. Toți sfinții au caracter bizantin. Este interesant tabloul de pe perețele din dreapta, reprezentând: Intrarea lui Iisus în Ierusalim, în care între poporul care întimpină pe Iisus sunt și români. Pe perețele din stânga (stând cu fața spre altar) este tabloul reprezentând: Pogorârea Duhului Sfânt. Deasupra altarului este Sfânta Maria. La dreapta intrării în biserică este tabloul regelui, iar la stânga a reginei. De o parte și alta a acestor tablouri, la dreapta este Miron Cristea, la stânga este Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului.

În biserică am mai remarcat: polican-drul frumos, ce atârână în mijlocul cupolei centrale, fiind ținut cu 4 lanțuri fixate de stâlpii cupolei; iconostasul, sfeșnicele, tetrapodul pentru icoană, strănile, toate din lemn, admirabil sculptate; cei patru stâlpi cari susțin cupola centrală înveliți în marmoră roșie. Pe iconostas sunt patru icoane foarte frumoase, reprezentând dela stânga spre dreapta: Sft. Nicolae, Sta Maria, Isus și Sftul Dumitru.

Lângă cei patru stâlpi ai cupolei sunt câte un scaun: înaintea la dreapta pentru capul bisericii, la stânga pentru fostul moștenitor, Carol; Inapoi la stânga pen-

tru M. S. Regina Maria, la dreapta pentru M. S. Regele Ferdinand.

Picturile din această biserică au fost lucrate de talentatul Costin Petrescu (15 Febr.—25 Sept. 1922).

Această biserică este un adevărat juvaer. Stând în mijlocul bisericii, înconjurat de atâta frumsețe și privind în sus în cupola centrală, părea că sufletele noastre se înalță pe aripile cântecelor și ale rugăciunilor în sus, în spre cerul cupolei, care părea că este la infinit, spre acela care privește la noi de acolo, spre Mântuitorul nostru!

Eșind din biserică am părăsit curtea mănăstirei prin poarta dintre cele două edificii dindărătul bisericii, dintre cari cel din dreapta (stând cu spatele spre biserică) este destinat pentru locuință regală, iar cel din stânga pentru muzeu național. Și aceste edificii sunt opere de artă, cari cadrează foarte bine la întreg ansamblul edificiilor aparținătoare bisericii de încoronare.

Ajungând în fața cercului militar, ne-am oprit pentru un moment, ca să vedem pavilionul ofițerilor din fața noastră, în care a fost închis afirmativ Cloșca.

Intrând în sala mare a *Cercului Militar*, în sala unde s'a declarat unirea la 1 Dec. 1918, sufletul nostru copleșit de sentimente, cari le ai numai dacă ești acolo, ne-a trezit dorința să dansăm toată lumea din sală o horă a unirii, în sala cu așa de mare însemnătate istorică pentru noi. Cât de mare ne-a fost bucuria, când la muzica pianului din sală am dansat hora, mici și mari. Am dansat cu sufletele înălțate aproape o jumătate de oră, urmând după horă și alte dansuri naționale. După ce am privit tablourile domnitorilor până la unire (așezate în două grupe; în grupul de pe perețele din dreapta, de la stânga spre dreapta: Alex. Basarab, Dragoș Vodă, Mircea cel Bătrân, Alex. cel Bun, Vlad Tepeș, Ștefan cel Mare, Neagoe Basarab, Petru Schiopul cu fiul său, Doamna Chiajna, Mihai Viteazul, P. Movilă, Radu Șerban; pe perețele din

stânga: Matei Basarab, V. Lupu, Șerb Cantacuzino, C. Brâncoveanu, D. Cantemir, Gr. A. Ghica, Tudor Vladimirescu, D. Știrbei, Gh. Bibescu, M. Sturza, Alex. Ioan Cuza Vodă, Carol I.), apoi tablourile Traian și Decebal, Avram Iancu, Horia—Cloșca—Crișan, Ioan Huniade—Matei Corvinul, Șulțiu—Șaguna—Maior, toate pictate pe păreți, cari jur împrejur sunt îmbrăcați cu marmoră, am plecat cu mare mulțumire
(Va urma).

TEHNICE.

Specialiști și Specialități.

Mai sunt încă multe specialități. La aceași specialitate pot să fie mai mulți cercețași, și după aceea să ne silim să cunoaștem cât de multe și apoi o să rămânem pe lângă una, de care legăm mai mari nădejdi că o practicăm cu plăcere.

Fiecare cercetaș va aparține unei specialități. În tabără ni-se îmbie diferite ocaziuni. Nici nu mai amintesc de copiii cari sunt dela țară, unde cu cea mai mare ușurință pot să învețe cultura florilor și a legumelor în așa măsură, că ori-care poate să fie *grădinarul* centuriei sau al grupei, care este un element foarte de seamă. Va cultiva flori, în tabără va fi acela care va alege locul, va înfrumuseța tabăra, va cunoaște *plantele de leac* și *plantele bune de mâncat*, va aduce fragi și bureți buni la bucătărie și câte alte lucruri nu are ocazie să facă. Va avea stratul lui de flori, din semințele produse de el va da și altor cercetași, pe unde va umbla va desvolta gustul pentru aranjarea parcurilor mici de flori și de straturi și va fi simpatizat de mulți oameni.

Pomicultorul nu se va lăsa mai în urmă. Cunoscând soiurile de fructe, și lupta în contra diferitelor boale ale pomilor roditori, va avea mângăierea ce o are un medic. Va fi într'ajutorul pomilor cari ne dau dulceață și răcoare, va fi îndrumătorul cuminte al țaranului nostru care nu prea știe să în-

grijească de pomii lui, din rodul cărora ei trăește și se îndulcește.

Pomicultorul centuriei va sădi pomi, îi va oltui, va planta diferite soiuri de pomi, îi va încrucișa, va ști să păstreze fructele pentru iarnă și să le valorizeze. Toate aceste le învață acasă și continuă la școală prin studiu și lectură și practică în grădina școlii. Ba dacă are o plăcere deosebită, ori-ce grădinar îl vede bine alături de el și ajunge prin o stăruință să fie un specialist în pomicultură și cu drept va putea să poarte semnul specialității lui la locul cuvenit.

Ce să mai zicem de fructul cel mai bun și cel mai delicat ce-l gustăm în fiecare toamnă : vița de vie ; adevărat că numai anevoie ne răsplătește, dar dacă o îngrijim munca se răsplătește din belșug. Numai *viticultorul* știe de ce bucurie se împărtășește la culesul fructelor și la strânsul strugurelui. Dar până aici el trebuie să fie amicul cel mai bun al viței, începând dela rigolat, sădit și cultivarea ei în cursul anului până la îngropare. Acestea însă nu se pot învăța numai din carte, ci la fața locului. La unele școale și în special la școalele normale se cultivă vița de vie, și aici cercetașul bun și iubitor de viță, va avea ocazie să cunoască mai deaproape totul ce se cere la cultivarea ei, și dacă nu acum dar atunci când va avea via lui proprie poate cu ocazia unui stors se vor convinge și ceilalți camarazi de vrednicia lui și de folosul ce-l are de specialitatea lui. Lucrul principal este ca și până când va avea via proprie să îndrume unde numai poate țărani la cultivarea inteligentă a viței și scopul lui ca cercetaș l'a ajuns. Va cunoaște diferitele boale cauzate de anumite ciuperci cari atacă și distrug vița și va cunoaște mijloacele de combatere. Se va interesa de prețul produselor de vie, al vinului, stafidelor, etc. Va afla dela oameni pricepători ce fel de mâncări se pot pregăti din frunze, din struguri sau în ce cazuri se poate folosi vinul ca medicament sau ca hrană. Călătorind prin locurile unde se cultivă vița, va observa că

betivii sunt mai rari pe acolo decât în alte părți și sărăcia se cam duce dela casa omului harnic. Cel mai frumos lucru îl va face cercetașul viticultor dacă la el acasă va sădi și va cultiva viță, va bătuci și va îndemna și pe alții să-l urmeze. Se cunosc cazuri când printr'un singur om cuminte și îndrășnet s'a pornit cultivarea viței și n'au trecut prea mulți ani și în locul tafelor de spini și a mărarăcinelor de pe dealuri au fost sădite vițe spre îmbelșugarea și ridicarea comunei care începe a înflori văzând cu ochii. Cele mai frumoase podgorii în Ardeal avem pe valea Murășului la Ghioroc, Miniș, Pâncota, Măderat în județul Arad, apoi în alte părți ale țării la Drăgășani în jud. Vâlcea, Odobesti, Nicorești în Moldova. Se mai cultivă încă în multe locuri dar nu produc specialități de vinuri ca pe aici.

Englezii sunt mândri că la ei s'a pornit cercetășia. În Franța a prins ideea dar ca valoare practică numai Germania a recunoscut-o și Americanii. Neamțul așa de mult îmbrățișează cercetășia încât ea a devenit o a doua școală pentru un elev. Cercetașii specialiști germani întrunesc toate calitățile unui specialist. Caută într'una a-și cunoaște specialitatea cât mai bine și ajunge ca să fie instructorul viitorilor cercetași specialiști; ba ce e mai mult ajunge să fie îndrumătorul cel mai bun în comuna lui, iar când va avea gospodăria lui cunoștințele din tinerețe îi vor folosi foarte mult. La popoarele cari au înțeles valoarea cercetășiei specialitățile s'au înmulțit foarte mult ba se fac diviziuni din câte o specialitate. Ceeace pentru noi Românii pare cam ciudat ca un cercetaș să aibă specialitatea de păstor. la Nemți este una dintre specialitățile de frunte. Băieții noștri nu cunosc farmecul vieții de *păstor*, fiindcă încă de mici sunt nevoiți a păzi vite, oi și evident mai bucuroși s'ar juca decât să meargă și pe vreme rea și pe vreme bună cu vitele sau oile la pășune. Dar când sunt mai mari cu altă minte și altă pricepere ar dori să stea la stână mai mult dar nime nu-i lasă. Pentru un

cercetaș, care vrea să știe și să cunoască păstoritul, va fi o ocazie din cele mai plăcute cu atât mai vartos că din cărți va avea ce spune cât de multe ciobanilor și păstorilor de vite cari la rândul lor îl vor binecuvânta. Într'o singură vară petrecută la munte va cunoaște tot ce-i va trebui să știe și să cunoască pentru-ca să-și poată face el singur un carnet special din acest domeniu de cunoștințe. De dimineața până seara va cutreera codrii și poienile în urma oilor și cu câinii alături de el, iar în momente de singurătate i-se va îmbia și fluerul să spună codrului și oilor dorul, jalea și bucuria lui. Va vedea că viața ciobănească este cea mai bogată în poezie și numai vremurile grele de vânt, ploi și furtune îl mai aduce la partea prozaică și foarte grea a vieții ciobănești.

La stână cercetașul *păstor* va cunoaște aranjarea ei internă și a împrejurimilor. Staulul oilor pentru mulș, pentru noapte. *Strunga* pe unde ies oile la mulș este construită din lemne tari, nu prea mare și niciodată pe un loc plan ci pe un loc pieziș oile ieșind la deal din staul prin strungă. Ciobanii la mulșul oilor își arată toată brutalitatea pe care o pot avea. Oile mai gingașe nu se lasă să fie mulșe și de necaz unii ciobanii le lovesc, le înjură, le prind în dinți; ba sunt unii cari din ură și necaz își omoară oaia. Este spectacolul cel mai trist. Cercetașul va mulge și el și prin cumintenia lui va aduce la liman și pe ciobanul sălbătăcit.

Va învăța cum se face cașul, cum se *jintuește* ca să scoată untul, cum se coace, apoi va cunoaște bine gătitul *balmoșului*, mămăligă în care nu se pune nici un strop de apă ci numai lapte, zăr și iintai. Este o mâncare escelentă și de lux. Va cunoaște iintaița, brânza dulce, urda, va cunoaște bureții, va învăța să taie lemne, să facă foc, să aducă apă, să spele vase, haine, să cunoască plante de leac, bolile oilor și vindecarea lor. Se va mai cunoaște și cu preacinstita față a unor oaspeți nepoftiți: urși,

lupi, vulpi, vulturi și cu drăgălașa de căprioară. Va cunoaște vremea, va face cunoștință cu grozăviile furtunei, a fulgerului și a nopților pline de farmec în liniștea și curățenia desăvârșită a naturii. O, este o viață ideală și un om desghețat cu ciobanii o duce foarte bine. Dar, să nu uite cartea de povești cu Păcală, Gruia, Făt-Frumos, poveștile lui Creangă, Ispirescu și pe cele ardelenesti.

Pe lângă cunoștințe speciale între cari și cântarul roman original, pentru cântărirea cașului după laptele ce-l dă oile unui stăpân, va aduce cu sine între camarazi o notă scrisă, plină de încredere, de vigoare, de sănătate și de dragoste de viață.

Aceasta la stâna din munte. Păstorul de vite, pe lângă aceste va cunoaște boalele vitelor și felul lor de vindecare. Toate scrise și cuprinse în carnet este un bagaj foarte prețios.

C. b.

EXCURSII.

Vlădeasa.

Excursie de o zi și jumătate.

Veți alege pentru aceasta excursie o zi de sărbătoare mai mică pentruca trenul industrial de pe Valea Drăganului să circule.

Excursia pe Vlădeasa am completat-o cu vizitarea câtorva din satele dela poalele muntelui și anume: Rogojelul și Săcueul.

Plecați din Cluj după masă cu trenul personal Cluj—Oradea.

Vă dați jos la Poieni unde sosiți pe înserat. Dormiți aici, iar a doua zi cu primul tren plecați pe Drăgan. (La ora 4).

Lăsați trenul la *Zârnișoara* spunând mașinistului să oprească acolo. Luați pe *Zârnișoara* la deal. După o jum. de ceas de urcuș găsiți un păraiaș care vine din stânga. Nu urcați într'acolo ci drept înainte. Tineți neconținut poteca aceasta aproape 2 ceasuri când ajungeți într'o poiană unde

se află o stână. Dacă nu găsiți ciobani aici căutați la stânga și în sus poteca care în poiană dispăre. Vă continuați pe ea calea la început prin codru de brad iar apoi prin locuri pustiite de foc. După alte două ceasuri găsiți o a doua stână.

De aici vedeți Vlădeasa. O fugă bună și sunteți în vârf. Lângă ambele stâni găsiți apă.

Vă puteți întoarce pe acelaș drum pentru a prinde la ora 4 sau 5 ultimul tren spre Poieni. Mai bine e să coborâți din vârf spre partea opusă de unde ați venit.

Coborâți spre o pădure de brad în mijlocul căreia veți găsi un drum. Pe acest drum o ținem până în Rogojel (2 ceasuri). De aici în alte două ceasuri sunteți în Săcueu. Aici luați șoseaua spre Huedin până în vârful dealului. Înainte de a începe coborâșul găsiți un drum de hotar care coboară la stânga pe țărnul drept al unui mic părau. În 45 de minute sunteți în Molosâg. Ajunși aici fiindcă va fi întuneric întrebați pe cineva să vă arate drumul care vă duce la gară într'o jum. de ceas.

Valea Iadului.

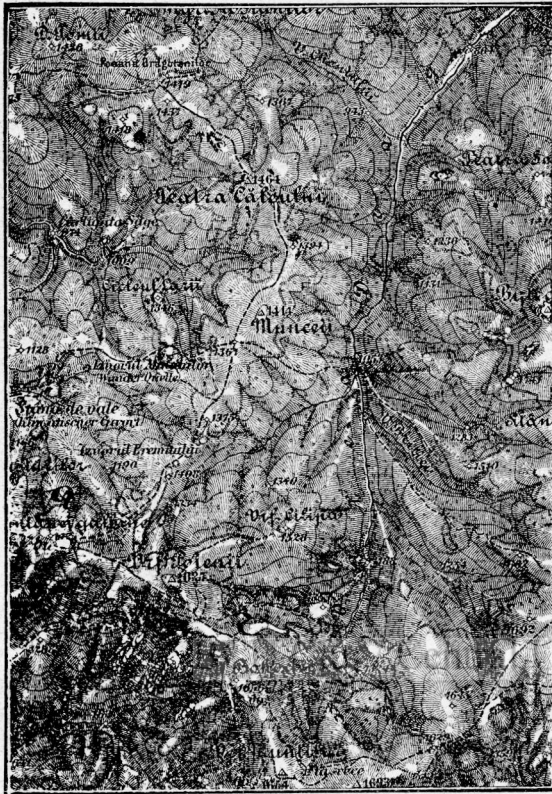
Excursie de 2 zile.

Valea Iadului izvoarește din Muncei deasupra Stânei de Vale. Se varsă în Criș în locul numit Gura Iadului. Dintre văile pe care le-am văzut mi se pare ce-a mai sălbatecă la noi în țară.

Veți merge până la Stâna de Vale de unde veți coborî pe Iad care curge prin stațiune. În curând veți pătrunde în sălbătecia codrilor de fag și brad. Nu vă indic nici un reper fiindcă singurul pe care îl aveți e Iadul. Nu-l părăsiți și nu veți rătăci. Dormiți unde vă prinde noaptea căci acum aveți ocazia a vă simți liberi — nici o vietate nu vă tulbură.

Să nu sperați să găsiți case sau colibe. aici nu există așa ceva. Dimineata vă continuați calea. Pe la 11—12 ați ieșit la lume, apar primele case din Remeți. Luați aici

trenul industrial care vă va coborî până la Gura Iadului unde veți lua trenul pentru Cluj.

Stâna de Vale și Valea Iadului

Dacă nu circulă tren cereți dela firmă o platformă cu care puteți coborî.

Nu vă sfătuesc să încercați să faceți acest drum invers. In direcția aceasta Iadul e greu de învins.

CERCETAȘIA FETELOR.

Ziua Mamei.

Persoanele: Bibi, șefa de grupă. I. Zini, șefa patrulei; II. Fila, III. Buba, IV, Sanda, V. Mili, VI. Melania, cercetășe.

Scena se petrece în căminul cercetășesc.

(Toate stau la masă și lucrează lucru de mână; VI are în față un caiet, în care scrie din când în când procesul verbal, fără să lucreze.)

I. Spune-mi Fila, ce pregătești pentru ziua mamei?

II. Cos această periniță de divan și am compus o scrisoare, care să însoțească cadoul.

I. Vrei să ne citești și nouă scrisoarea, dacă o ai aici?

II. Cu plăcere! E scrisă în carnet. *(Citește.)*

Mamă Dragă! Foarte des îmi umblă gândul pe acasă, doar nicăeri nu este așa de bine. In multe locuri găsesc tot ce îmi dorește inima, dar lângă mama totuși este mai bine. Dragostea ta față de mine nu poate fi înlocuită cu nimic pe lume. Eu știu, că nu mă port în totdeauna bine, de multeori greșesc, dar Tu totdeauna mă ierți și mă sfătuești, ca altădată să nu mai greșesc. — Pentru atâta bunătate ar trebui să mă arăt recunoscătoare cel puțin într'o zi la an, așa fel, cum nu pot să fiu în fiecare zi.

Comandamentul nostru al cercetașelor a designat ziua de azi, că să ne arătăm recunoscătoare fiecare cercetășă, după cum putem, pentru bunătatea mamei. Eu mă rog azi bunului Dumnezeu pentru mama mea iubită, iar ție, mamă dragă, îți trimet acest mic cadou și te rog, să fii și mai departe tot așa de bună cu mine, ca și până acum.

A ta iubitoare copilă:

I. Iată fetelor, Fila a înțeles foarte bine ce înseamnă ziua mamei. Cine ați mai pregătit scrisoarea?

II. Eu nu am scris încă nimica mamei, căci mama este foarte rea cu mine, totdeauna la frații mei le dă dreptate și pe mine mă dojeneste mereu. Si acest lucru de mână nu știu încă, să-l trimet, sau nu.

I. Cazul tău este cam delicat, o să cerem sfatul superioarelor. Șefa de grupă mi-a promis că vine la adunarea noastră de azi: o întrebăm pe ea, ce să faci!

IV. Si eu ași vrea să o întreb, căci mama mea nu mai trăiește.

I. Bine! Ea ne va sfătui cu siguranță ce

să faceți! — Dar tu Mili, ce surpriză îi pregătești mamei tale?

V. Și eu pregătesc un lucru de mână, acest goblin și am compus o scrisoare. Mama mea de acum este vitregă, dar o iubesc foarte mult, căci și ea mă iubeste și se îngrijește mult de mine. — Iată, scrisoarea: (*Citește.*)

Scumpă Mămică! Mă folosesc și de ocaziunea aceasta, dată de comandamentul nostru al cercetașelor... (*intră șefa de grupă.*)

I. (*Se ridică.*) Patrulă, pentru onor! (*Toate se ridică în drepti. I. Salută cercetașește.*) Sănătate!

Ș. gr. Sănătate fetelor! Continuați adunarea, (*dă mâna stângă cu I.*) eu asist! (*Șade. Cealalte continuă lucrul.*)

I. Continuă Mili.

V. ... ca și în ziua de azi, care este pentru noi cercetașe ziua mamei, să te sărut de mii de ori și să te rog, să fii pentru mine și mai departe, ce ai fost și până acum. Pe bunul Dumnezeu îl rog să te țină în plină sănătate, ca să mă poți iubi și de aci înainte.

Primește mamă dragă din partea mea, ca semn de iubire, acest lucru de mână, pe care fiecare împunsătură este făcută de mine pentru tine.

Ș. gr. Deci vă pregătiți pentru ziua mamei!

I. Da șefă! Și vrem chiar să-ți cerem sfatul. Buba nu știe ce să facă. Spune, că mama ei este rea, o neîndreptățește față de frații ei, că o dojenește fără să merite. Ea nu vrea să-i trimită scrisoare pentru ziua mamei și poate nici cadou nu-i trimite. (*III. este atentă.*)

Ș. gr. Nu face bine. — Comandanta noastră într'un caz identic a spus și eu te stătuesc la fel să trimiți lucrul de mână și să-i scrii mamei o scrisoare, ca să vadă, că tu o iubești, cu toate că ea este rea cu tine. Dar faptul, că te ceartă, o mamă nu poate să o facă din răutate, ea numai bi-

nele poate să ți-l vrea. Arată-ți dragostea ta față de ea și vei vedea, că și ea îți va arăta, că te iubeste.

Doar ea te pregătește de școală și ea se îngrijește să ai tot, ce-ți trebuie la școală. Ceeace crezi că este răutate, eu cred, că este numai stricteță și aceasta este tot spre binele tău.

Așa a sfătuit comandanta noastră într'un caz identic pe o cercetașă și de fapt din răspunsul primit s'a văzut, cât de adânc a fost impresionată mama cercetașei la primirea scrisoarei și că de fapt o iubea mult!

III. Dar nu știu ce să-i scriu!

Ș. gr. Să-ți spun, cam ce: (*III. face note.*)

Mamă dragă! Comandamentul cercetașelor a designat ziua de azi, ca să facem fiecare cercetașă o mică surpriză mamei noastre. Eu, poate, de multeori m-am purtat în așa fel, încât a trebuit să mă dojenești; acuma însă îți promit, că mă voi sili, să nu te supăr nici odată. — Ca un mic semn de recunoștință primește de la mine acest lucru de mână.

III. Mulțumesc, așa voi face!

I. Și Sanda are ceva de întreat!

IV. Da, mama mea nu trăiește, eu cui să fac cadoul?

Ș. gr. Cine te pregătește, când pleci la școală?

IV. Am o soră mai mare.

Ș. gr. Atunci ți trebuie să-i faci și să fii în locul tău, i-ași scrie așa:

Iubită soră! Azi fiecare cercetașă trebuie să facem o mică surpriză mamei noastre, căci azi este ziua mamei. Pe scumpa noastră mamă a dus-o bunul Dumnezeu dintre noi, dar ți-a dat ție suflet bun, căci tu cauți să înlocuești la mine, ceeace am pierdut cu moartea scumpei noastre mame. Deci ceeace se cuvenea ei, îți trimit ție. Primește acest cadou din partea mea, ca semn de recunoștință și rugămintea, să ne iubim și mai departe ca și până acum.

IV. (*Notându-și în carnet.*) Vă mulțumesc foarte mult pentru indicațiuni.

Ș. gr. Mai aveți vre-o nedumerire?

I. Nu știu dacă Melania este în clar cu ziua mamei?

VI. Eu nu pot să fac cadou mamei, căci banii ce mi-i poate da, ca funcționară, nuni ajung nici pentru rechizitele școlare absolut necesare. I-am compus însă o scrisoare:

Iubită mamă! În ziua de azi toate cercetașele trebuie să ne arătăm recunoscătoare pentru bunătatea și jertfa mamelor noastre. În rugăciunile de azi cuprind rugămintea către bunul Dumnezeu, să-ți dea viață lungă și să te țină sănătoasă, ca să mă poți îngriji. Iar pe tine, mamă dragă, te rog să mă păstrezi în iubirea ta și pentru mai departe și să te îngrijești de mine. Eu știu cât te jertfești, de aceea îți promit că voi fi totdeauna a ta ascultătoare copilă.

I. Astfel suntem toate pregătite pentru ziua mamei?

II—VI. Da!

I. Iubită șefă, vă mulțumim pentru îndrumările date și vă rugăm să ne iscăliți procesul verbal al ședinței.

Ș. gr. Cu plăcere v-am dat și vă dau îndrumări ori când, mai ales pentru că vă găsesc în totdeauna în număr complet la adunări și discutați totdeauna lucruri serioase. (*I. îi întinde procesul verbal primit de la VI.*)

II. (*În timpul cât iscălește ș. gr.*) Noi trebuie să mulțumim șefei noastre de patrule, căci ea se îngrijește, ca adunările noastre să aibe în totdeauna program util și atractiv.

I. Fetelor, acuma trecem în curte să ne jucăm!

(*Ș. gr. vorbește cu I. — Toate își aranjează lucrul cu veselie și se pregătesc să iese.*)

(Din programul festivalului centuriei a II-a, la 11 Dec. 1927.)

PUII DE ȘOIM.

Jocuri și exerciții.

Plimbări de observații.

Faceți plimbări prin oraș sau afară de oraș, la câmp sau până la vre-un sat din apropiere. În cursul acestor plimbări conducătorul stabilește pentru lucrurile mai importante, ce se văd în cale, un anumit număr de puncte. De exemplu:

Un cal, ce șchioapătă	8 puncte
O țarcă	3 „
Un stol de cel puțin șapte pasări	3 „
O piatră în formă de ou	3 „
Un stejar	1 „
O haină roșie	1 „ etc.

Când vre-unul dintre puii de șoim observă astfel de lucruri mai importante le va șopti conducătorului, care îi va nota punctele după fiecare lucru observat. După plimbare se adună punctele fiecăruia și acel care are mai multe este învingătorul.

Jocul săgeților.

(Numele îi vine deacolo, că se pun diferite întrebări cari reprezintă săgețile).

Puii de șoim șed în cerc, conducătorul la mijloc. El pune diferite chestiuni despre noduri, drapel, primul ajutor, etc. Acel pui de șoim, care nu știe să răspundă la întâia întrebare își ține un braț îndoit din cot ca într'un bandaj. La a doua întrebare neștiută își îndoaie și al doilea braț, la a treia stă într'un picior, la a patra îngenunchiază, la a cincea se culcă: el e „mort“. Jocul poate continua până când crede conducătorul de bine.

Distracții.

Cuiburile pasărilor.

Puii de șoim trebuie să aibe ochi buni, să observe toate. Ei își fac o distracție din a studia obiceiurile pasărilor și felul cum își zidesc cuibul.

Copiii le place să descopere cuiburile, dar puii de șoim dacă le găsesc, nu iau și sparg ouăle, cum fac cei mai mulți copii, ci observă cu băgare de seamă cum este

făcut, apoi studiază diferitele feluri de ouă, culoarea, mărimea și numărul lor la fel de fel de pasări. Mai observă cum și cu ce se nutresc ele, cum își cresc puii, cum îi învață să zboare. Ei mai știu timpul când ouă, cât ține clocitul, apoi unde și în ce loc le place pasărilor să-și facă cuibul, forma și materia din care sunt făcute cuiburile. Puiul de Șoim cunoaște pasările călătoare, timpul când sosesc și când pleacă, cunoaște pasările folositoare și le protejează, fiindcă el e prietenul lor.

Toate acestea nu se pot ști ușor și numai de prin cărți, ci se cere multă răbdare și multă osteneală, însă puii de șoim au răbdare, căci sunt prietenii nedespărțiți ai naturii.

Tata Sicu

După „*Le livre des Louveteaux*“
de Robert Baden Powell

VIAȚA CENTURIILOR.

RAPOARTE.

Raport

despre activitatea centuriei a V-a dela Școala normală de învățători în anul 1926—27.

Centuria a V-a își pornește activitatea odată cu începerea anului școlar, având un efectiv de 111 cercetași repartizați în trei grupe, având ca șefi: la grupa I-a Santei Ioan; II. Herlea Laurian; III. Cosgaria Petru. Această activitate se poate împărți în două părți.

Prima parte a activității a avut un început frumos și chiar se aștepta a se face mult. În fiecare dimineață era prevăzut în regulamentul și ordinea de zi a internatului ca să se facă exerciții libere pe grupe iar la despărțire se spunea legea cercetașului. Pentru a se putea desfășura o activitate mai vastă și pentru a se putea da o pregătire mai bună cercetașilor s'a făcut repartizarea în patrulare având fiecare

patrulă câte un simbol dintre animale și câte o specialitate aleasă de șef. Șefii patrulelor au căutat ca la fiecare ședință cercetăsească a patrulei, să pregătească pe camarazi lor pentru examen de specialitate și de înaintare în grad la cei cu legământ; iar la grupa III-a puii de șoim s'au făcut pregătiri mai mult pentru examenul de cercetași începători. Adunările centuriei au fost regulate în fiecare Duminecă conduse în cea mai mare parte de dl comandant al Legiunei Atanasiu Popa, și de dl comandant al centuriei Valentin Orăsan. La aceste ședințe, prin intervenția dlui comandant al Legiunei și prin dragostea ce poartă față de tinerime, dl comandant Dr. Ioan P. Cadariu, l'am avut alături de noi împărtășindu-ne cele mai solide și cele mai intuitive lecțiuni din ramura medicală cea mai interesantă. Ne-a vorbit despre primele ajutoare ce le putem da la diferite întâmplări și accidente înainte de venirea doctorului.

În această primă perioadă s'au ținut zece ședințe și chiar din prima s'a întocmit un program care trebuia desfășurat în decursul anului la ședințele centuriei.

Pe ziua de 6 Martie 1927 a fost proecată o serbare cercetăsească cu un program foarte bogat, însă din cauza dimisiei dlui comandant al centuriei și a dlui comandant de grupă, C. Deac, nu s'au putut face pregătirile necesare. Tot în acest timp s'au retras și au fost eliminați din organizație 9 cercetași astfel rămânând numai 93 cercetași căci s'a mai înscris unul. Ședințele au continuat și pe mai departe sub conducerea dlui comandant al Legiunei, cu acelaș caracter mai mult instructiv.

Nu mult după aceasta dl comandant al Legiunei ne aduce în mijlocul nostru pe doritorul de muncă dl Vasile Noveanu student la medicină rugându-l să ia conducerea acestei centurii lăsată fără comandanți, în calitate de comandant de centurie.

În primele ședințe sub conducerea d-sale ne-a dat câteva lămuriri privitoare la excursii mai ales la cunoașterea naturii. Pe urmă am făcut și trei eșiri la câmp unde ne-am jucat jocuri cu caracter cercetășesc și s'a făcut investirea câtorva cercetași începători cari aveau să depună legământul.

Odată cu ivirea primăverii, care însuflă copiilor dragostea de natură, s'au făcut noi înscrieri în organizație și anume a 32 de cercetași începători. Tot acum s'au făcut și unele schimbări în ceea ce privește organizația: s'a ales dintre șefii de grupe doi cercetași* de frunte iar unul din șefi a fost eliminat din organizație, așa că s'a făcut alegerea a patru șefi de grupe noi: la grupa I. II. III și a IV-a care acum se formase.

Eșiri la câmp s'au mai făcut în vederea pregătirii unui cort al centuriei pentru ziua când era să fie maiialul brașovenilor la pădurea Hoia. Aici s'a arătat că dacă vor să facă ceva și dacă au un comandant care să le însuflească dragostea de lucru prin exemplul său nu este nimic imposibil unor cercetași. La maiial a participat și centuria noastră care a avut un cort din cele mai frumoase făcut din crengi de stejar. Gornistii centuriei de dimineață au traversat străzile Clujului pentru a pune lumea în curent de maiialul brașovenilor.

(Va urma).

Ș T I R I.

Serbare cercetășească în Storojineț (Bucovina).

Cercetașii cohorței „Carpatul“ (cent. I.) au reprezentat în ziua de 10 Martie comediile: „Sfârșitul pământului“ comedie în 3 acte de V. Eftimiu și „Piatra din casă“ comedie cu cântece într'un act de V. Alexandri.

Serbarea a început la orele 8 precis cu rostirea „Legii cercetașului“ de cercetașul Panțir.

Cuvântul de deschidere și urare de bun sosire oaspeților îl rostește dl prof. Ioan Popescu membru în secțiune. Dl prof. în cuvinte vibratoare și pline de entuziasm mulțumește Dlui prof. C. Buliga pentru interesul ce-l manifestă față de cercetașii noștri instruind piesele de mai sus, mulțumește Dlui prof. Vedeniașchi pentru munca depusă pentru ornarea scenei cu picturi originale; Dlui prof. Orșivski conducătorul orchestrei și dlui comandant N. Hristea pentru dragostea cu care conduce cohorta. Oratorul încheie discursul mulțumind în modul cel mai patetic on. public care a știut aprecia eforturile cercetașilor pe terenul cultural, prezându-se într'un număr atât de frumos. „Este prima încercare a tinerelor vlăstare ale cercetașilor storojinețeni pe scena teatrului local — zice dl prof.

Sala de gimnastică a liceului „Regele Ferdinand I“ din loc unde a avut loc reprezentarea a fost arhiplină. Tot publicul orașului, a ales să petreacă o seară de iarnă în mijlocul unei idilice șezători cercetășești. Pe lângă publicul orașului nostru au mai participat la serbare și locuitori din jur. Notăm printre on. noștri oaspeți pe Dnii: Bocancia prefectul jud., Bruja primarul orașului, Hoffman prefectul Poliției, Tomovițiu președ. Trib. Dinia prim-procuror.

Rolurile principale din piese au fost interpretate de D-soarele Martiniac și Deligdiș și cercetașii Macreniuc, Plămadă, Popescu Polyanschi.

Mulțumim d-soarelor: Martiniac, Deligdiș Elza și Iulia, Neagu și Berghof pentru concursul dat interpretând roluri principale din piese. Le invităm cu drag a se înscrie în cohorta noastră.

Afară de taxele de intrare au plătit suprasolviri dl Dr. Russu 100 lei, dl Sărman 100 cărora le mulțumim călduros.

Sănătate :

Nicolae Hristea
comandantul cohorței.